

[Viggo Starcke.]

difuldt, men som general Eisenhower siger det: et militært beredskab er ikke nok. Kommunismens brændende fortalere forstår at vinde terræn, hvor mennesker behandles uretfærdigt. Lad os derfor behandle menneskene retfærdigt.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil først gerne takke de ærede ordførere, som i deres udtalelser gav udtryk for tilslutning til og forståelse af den politik, som regeringen fører på det område, der er til drøftelse i dag. Den redegørelse, jeg i formiddags havde lejlighed til at fremsætte, var en besvarelse af den stillede forespørgsel om de stedfunde forhandlinger angående et skandinavisk militært samarbejde. De fleste af de ærede ordførere har holdt sig til dette emne, og jeg har derfor kun anledning til at fremsætte nogle enkelte bemærkninger til deres udtalelser.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kom med en bemærkning om, hvem der først tog initiativet, hvem der først rejste det fremsatte ønske om parlamentarisk medvirken i de nordiske møder. Må jeg dertil sige, at jeg måske nok har gjort mig skyldig i en fejl, når jeg gav indtryk af, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rejste tanken inden det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Jeg beklager, at jeg ikke har været fuldtud klar over de historiske datoer i denne sammenhæng; det har ikke været min mening at undertrykke nogen af de ærede medlemmer, og jeg husker, at jeg ved tidligere lejligheder har nævnt de ærede medlemmers navne i denne sammenhæng i omvendt orden.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var i sin tale inde på en udvikling om Danmarks stilling som vestmagternes allierede under krigen, da mange danske kæmpede på deres side, og det ærede medlem nævnte SHAEFs, den vestallierede overkommandos forberedelser med henblik på Danmarks befrielse. Disse udtalelser vil jeg ikke på nogen måde modsige, men jeg vil gerne gøre den tilføjelse, som det ærede medlem ikke gjorde, at jo også Sovjetunionen kæmpede på samme side, og at vi også var Ruslands allierede. Når vi her taler om udenrigspolitik, kan man heller ikke helt se bort fra Danmarks og Sovjetruslands beliggenhed.

Jeg var glad over at høre det ærede medlem sige, at han var enig i bestræbelserne for at tilvejebringe skandinavisk enighed om et forsvarsforbund, ja, at han kunne give sin begejstrede tilslutning til denne

tanke, men han stillede den betingelse, at Danmark ikke derved måtte sætte venskabet med sine virkelige venner over styr. Det ærede medlem hentydede i denne sammenhæng til Danmarks stilling i det tilfælde, at de skandinaviske bestræbelser mislykkedes. Må jeg derom have lov at bemærke, at hvis bestræbelserne for at hidføre en skandinavisk forsvarsunion skulle bryde, så står vi dér, hvor vi stod, da denne regering trådte til. Jeg beder det ærede medlem være overbevist om, at regeringen ikke agter at føre en politik, der sætter det gode forhold til fremmede magter, som vi står i venskabsforhold til, over styr, men regeringens politik er bestemt af hensynet til Danmarks interesser, og dette hensyn må altid være det afgørende.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen betegnede drøftelsen i dette høje ting i dag som en teaterforestilling og beskyldte de ordførere, der havde haft ordet før ham, for at tjene ikke Danmarks, men vestmagternes interesse. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det ærede medlems karakteristik; i alt fald forekom det mig, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen, hvis hans karakteristik er rigtig, spillede den østlige hovedrolle.

Det ærede medlem nævnte en lang række vidt forskellige og for mig at høre temmelig usammenhængende historiske kendsgerninger, iblandet påstande, der ikke havde nogen umiddelbar tilknytning til det emne, der iøvrigt er til drøftelse. Men når det ærede medlem nævnte som en betragtning, der talte imod en nordisk forsvarsunion, at Sverige i 1864 ikke hjalp Danmark, bortset fra nogle frivillige, så forekommer det mig ikke, at denne betragtning kan anføres som et gyldigt argument mod et nordisk forsvarsforbund, for i 1864 var Sverige jo ikke forpligtet til at hjælpe Danmark. Den store forskel er nu, at Sverige netop har tilbudt at påtage sig en sådan forpligtelse.

I denne sammenhæng nævnte det ærede medlem hr. Aksel Larsen en artikel i det svenske blad „Dagens Nyheter“, som er citeret i de danske blade i dag. Der står i denne artikel, at den danske offentlighed har aldrig fået at vide, hvor begrænsede de svenske løfter er om militære præstationer under et eventuelt skandinavisk forsvarsforbund; tværtimod er den danske offentlighed blevet fyldt med forsikringer om den svenske hjælps effektivitet; blev det danske folk klar over, at hjælpen hovedsagelig skulle bestå i luftværn til København og i en planlagt retræte af de danske strids-